Mizah

C. H. P. de TAMİRAT

— Nasıl olsa pençelenecekti, hiç olmazsa kendi elimle yapayım!

FIKRALAR

Hesap

Terziye bir hayli borçlanmıştı. Nihayet yakayı ele verdi. Beyoğlunun göbeğinde karşılaştılar.

Borçlu hemen özür dilemeğe başladı:

— Malûm ya, kışta bulunuyoruz. Bizim hanım kürk manto istedi. Sen de evlisin, değil mi! Evlilerin halinden anlarsın.

Terzi başını salladı:

— Doğru. İşte ben de seni asıl onun için sıkıştırıyorum ya. Senden alacağım yüz elli liranın en aşağı yüz kırk lirasını bizim hanım alacak...

Borçlu hemen terzinin koluna girdi:

— Gel öyleyse, şurada bir yere girip karşılıklı iki kadeh atalım, dedi. Farzet ki, ben borcumu ödedim, sen de yüz kırk beş lirayı karına verdin, kalanını da yedin...

Güle güle

Arkadaşımız Doğan Nadiye' şöyle böyle tanıdığı biri misafir gelmişti. Adamın çenesi düşük mü, düşüktü. Durmadan mânasız, mânasız konuşuyor, bir sürü ipe sapa gelmez şeylerden bahsediyordu. Aradan iki saat geçtiği halde bir türlü gitmek bilmiyordu. Doğan Nadi, kâğıtlarını karıştırmağa, gazeteleri gözden geçirmeğe başladı. Misafire zımnen işi olduğunu anlatmak istiyordu. Fakat, o, oralı değildi. Adam bir aralık saatine baktı:

— Ooo, dedi Vakit hayli geçmiş. Biraz işlerim var da..

Nihayet gitmeğe hazırlandı. Doğan da geniş bir nefes alarak onu geçirmeğe davrandı. Fakat misafirin çenesi yine açılmıştı. Bu sefer de kapının önünde durmadan konuşuyordu. Bir aralık durdu, düşünür gibi yaptı:

— Bir şey söyliyecektim amma, dedi unuttum. Neydi acaba?

Doğan Nadi, hemen taşı gediğine koydu:

— Galiba, dedi. «Allaha ısmarladık» diyecektiniz!

Şeref uğruna..

Genç kızlara düşkünlüğile meşhur eski gazetecilerden biri, bir gün idarehaneye yüzü gözü tırmık içinde gelmişti. Arkadaşları merak ettiler:

— Hayrola? dediler. Kedilerle mi döğüştün?

O, içini çekti:

— Sormayın başıma gelenleri, dedi. Bütün bunlar bir kızın şerefi uğruna oldu..

Arkadaşlar, hep birden hayret ettiler ve dört elif miktarı birer:

— Yaaa!

Çektiler. Fakat birden Nizamettin Nazif gürledi:

— A, be çocuklar! dedi. Işin doğrusunu ben size söyliyeyim: Mutlaka kız, şerefini bir türlü feda etmek istememiştir.

Acayip

Fuat Münir, Karpiçte birkaç arkadaşile beraber yemek yiyordu. İçeriye kokorozlu şapkalı çirkin, berbat, fakat genç çe bir kadın girdi. Arkasından da harikulâde güzel bir delikanlı arzı endam etti.

Fuat Münirin arkadaşlarından biri eğildi, hafif bir sesle:

— Bu güzel delikanlı, dedi, işte bu kadını seviyor!

Bu sözü duyar duymaz Fuat Münir âdeta tedirgin oldu, arkadaşlarına :

— Allah rızası için söyleyin, diyordu. Bu delikanlıyı tanıyor musunuz?

Arkadaşları:

— Şahsen; evet, diyorlardı. Fakat muarefemiz yok.

Fuat Münir, esef ediyor:

— Vah, vah! vah! vah!

Diye mırıldanıyordu. Nihayet arkadaşlarından biri dayanamadı:

— Canım ne oluyorsun? dedi. Farzet ki, tanıyoruz, ne olacak?

Fuat Münir gözlüklerinin altından baktı:

— Ne olacağı var mı? dedi. Beni bu delikanlıya prâzanta etmenizi istiyecek ve ona da soracaktım: «Bu kadının nesini seviyorsun?»

Yavuz hırsız

Mişon, babasından miras kalan 1912 modeli Ford'un artık stop etmek üzere olduğunu anlamıştı. «Şunun bir icabına bakmalı» diye düşündü ve can çekişen otomobili sürükliye sürükliye bir tamirciye kadar güçbelâ götürdü.

Otomobil tamircisi bu müzelik arabanın patlayan lâstiklerine, kırık karoserine, çatlak camlarına baktı. İçinden bir hesap yaptı:

— İki yüz lira, dedi.

Mişon hemen atıldı:

— Sattım! Ver parayı!

O malûm!

Allah küreğini uzun eylesin, bizim meşhur Necip Fazıl Kısakürek son günlerde soğuk almış, hayli şiddetlice hasta olmuştu. Nihayet, doktor çağırttı.

Gelen doktor evvelâ:

— Nenız var? diye sordu.

Necip Fazıl, fırsat bu fırsattır, diye hemen cevabı yapıştırdı:

—Büyük bir deham!

İzahat

Karısından şüpheleniyordu. Bir akşam onun yine geç geldiğini görünce, karşısına geçti:

— Bana bak! dedi. Cevap ver bakalım: İzah et ve doğruyu söyle.

Kadın kırıtarak sırıttı:

— İlâhî kocacığım! Sen de pek fazla şey istiyorsun ya! İkisi birden olur mu hiç!

Verilmşi sadaka

Kendisinin göz koyduğu bir delikanlı ile arkadaşının evlendiğini haber alınca kibirine yediremedi, öğünmek ihtiyacını duydu:

— Biliyor musun, Neclâ, dedi. Ahmet daha evvel bana izdivaç teklif etmişti de ben reddetmiştim! Söyledi mi sana?

Neclâ omuzlarını kaldırdı:

— Hayır, doğrudan doğruya söylemedi ama, dedi. iyma yoliyle anlattı: «Seninle evlenmeden evvel az kalsın bir delilik yapıyordum.» dedi.

Alışmış

Uzun müddet seviştikten sonra evlenmişlerdi. Kadının bir ahbabı:

— Nasıl? Evlilik hayatından memnun musun? diye sordu.

Kadın dudak büktü:

— Eskisine nazaran pek bir fark bulamıyorum, dedi. Yalnız şu var ki, eskiden gecenin yarısını «evine gitse» diye geçirirdim; şimdi: «evine gelse!» diye geçiriyorum.

SAYI : 81 — Cilt : 4 Fiatı 25 Kuruştur 23 OCAK 1948

Mizah

Sahibi: RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi,
Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon: 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Aceba?!

Adamın biri, yolda giderken Şeytana rasgelmiş. Bakmış elinde anlıyamadığı bir sürü nesne var. Taaccüple dudaklarını bükmüş ve Şeytana sormuş:

— Ayol, demiş, elindekiler ne?

Şeytan kısa ve kuru bir cevap vermiş:

— Gem...

Adam hayretler içinde kalmış:

— Ne yapacaksın bu gemleri? demiş. Yoksa arabacılığa mı başladın?

Şeytan, sakin sakin cevap vermiş:

— Hayır, demiş. Arabacılığa başlamadım. Bu gemleri idare ettiğim adamların ağzına takarım, bu suretle de istediğim tarafa sevkederim..

Adam büsbütün meraka düşmüş:

— Aman Şeytancığım, demiş. Ne olursun? Şu benim gemi göster.

Şeytan, adamın kulak zarını patlatacak azamette bir kahkaha koparmış:

— Senin gibiler için, demiş, geme lüzum yok ki.. Parmağımın bir işaretiyle sana istediğimi yaptırırım!

Demokrat Parti İstanbul kongresi çok gürültülü oldu ve bilhassa mebus maaşlarının artması için beyaz oy veren İstanbul milletvekili Kemal Silivrilinin ortaya attığı bir iddia, mideleri fena halde bulandırdı. Sözde, Kemal Silivriliye Demokrat milletvekilleri demişler ki:

— Biz, milletvekilleri maaşlarının artması kanununa aleyhte rey veririz ama, C.H.P. liler nasıl olsa ekseriyette. Bu sebeple kanun kabul edilir, biz de paraları ceplerimize indiririz!

Bazı Demokratların kalbine haklı olarak kurt düştüğüne ve :

— Acaba, gemsiz mi idare ediliyoruz?

Dediklerine şüphe yoktur.

MİZAHÇI

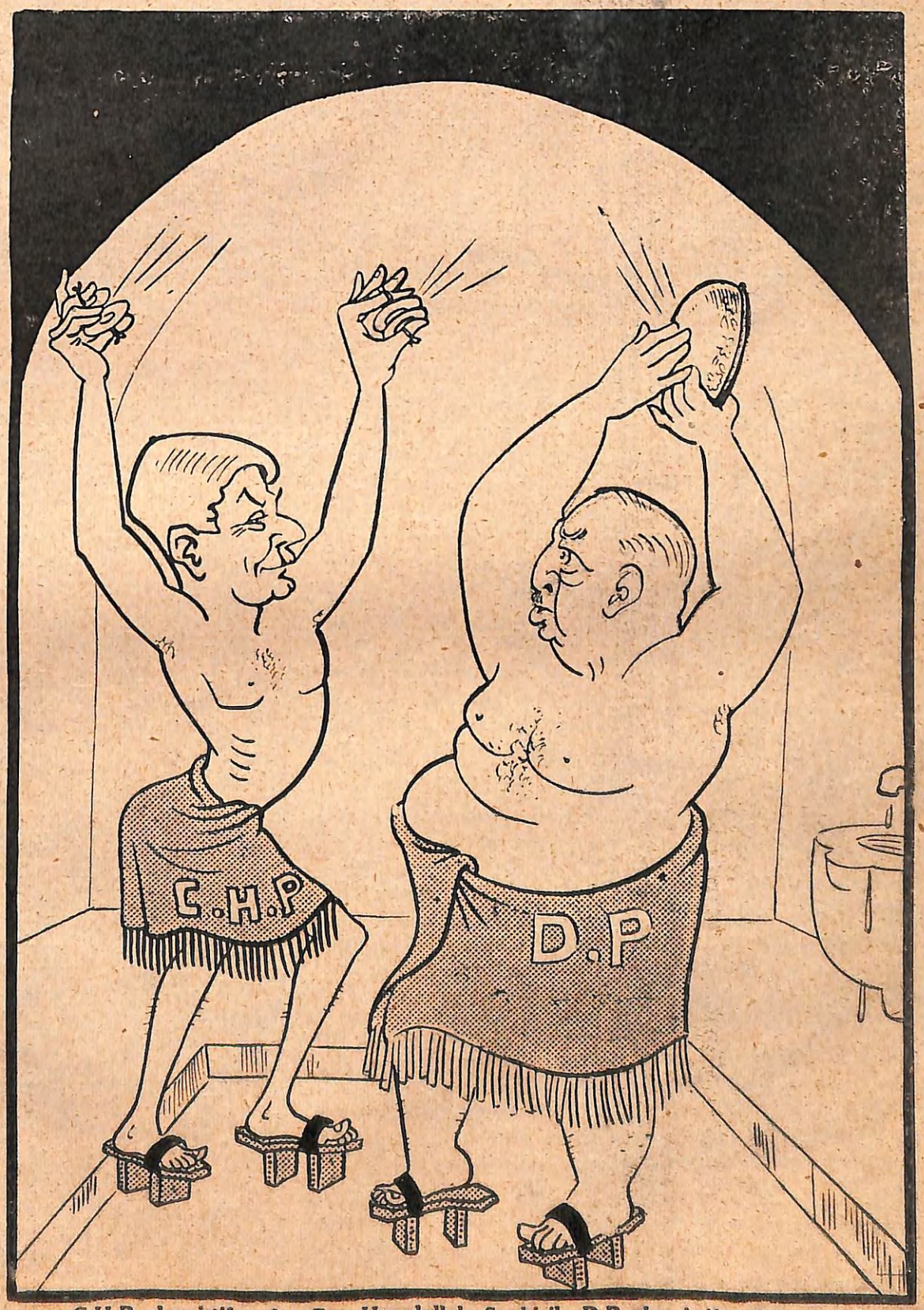

C.H.P. den istifa eden Bay Hamdullah Suphi ile D.P. den istifa eden Bay Kenan Öner parti kuracaklarmış..

— İki çıplak bir hamamda yakışır!

Açık mektup..

Yazan: Ertuğrul Şevket

İlâhi Cavit Oral!

— İnşallah ilâhilerle güvey giresin!

Diyeceğim amma, böyle bir dua, senin için yerinde olmaz. Nedir o, ekmek hakkında Meclise verdiğin takrir?. Bir de kalkmış demişsin ki:

— Tek tip ekmek siyasetindeki sebep, yapılan ihracatsa, memleketin ihtiyacını düşünmeden buna nasıl meydan verildiğine şaşmamak elden gelmiyor.

Bak, yaptığın şu işe! A yol, sen kimin evini soruyorsun? Memleketin gerçek ihtiyacını düşüneceğini sana kim vâdetti de, böyle babaları tutmuş insanlar gibi ter ter tepiniyorsun? Sonra mademki şaşacak bir mesele arıyordun, bula bula ekmek meselesini mi buldun?

Şu, paramızın dolara göre ayarlanması, şaşmağa, hattâ çıldırmağa değer bir hâdise değil mi?

Ya, ilkokul seferberliği? Hani biz, okuma çağındaki bütün çocukların kollarından tutularak mekteplere götürüleceğine, vatanda cahil kimse kalmıyacağına inandığımız, iman ettiğimiz o meşhur seferberlik. Netice ne oldu? Yine komşunun oğlunu mahalle bakkalında çıraklık, falancanın torununu Balıkpazarında hammallık ederken görmedik mi?

— Oğlum, ne diye mektebe gitmiyorsun?

Diye soranlarımızın gözlerinin önüne:

—Ne yapayım amca? Babam yok. Çalışıp anneme bakacağım! diye, bir de kalb paralayıcı levha çizilmedi mi?

Srorarım sana: böyle, en basit içtimaî teşkilâtı noksan bir memlekette ilkokul seferberliği yapmağa kalkanların aklına şaşmamak elden gelir mi?

Hastane kapılarında kan kusarak ölen vatandaşlar görülen bir memlekette veremle mücadele cemiyetinin, hükûmet eliyle rakı satılan bir yurtta içkile mücadele derneğinin bulunduğuna şaşılmaz mı?

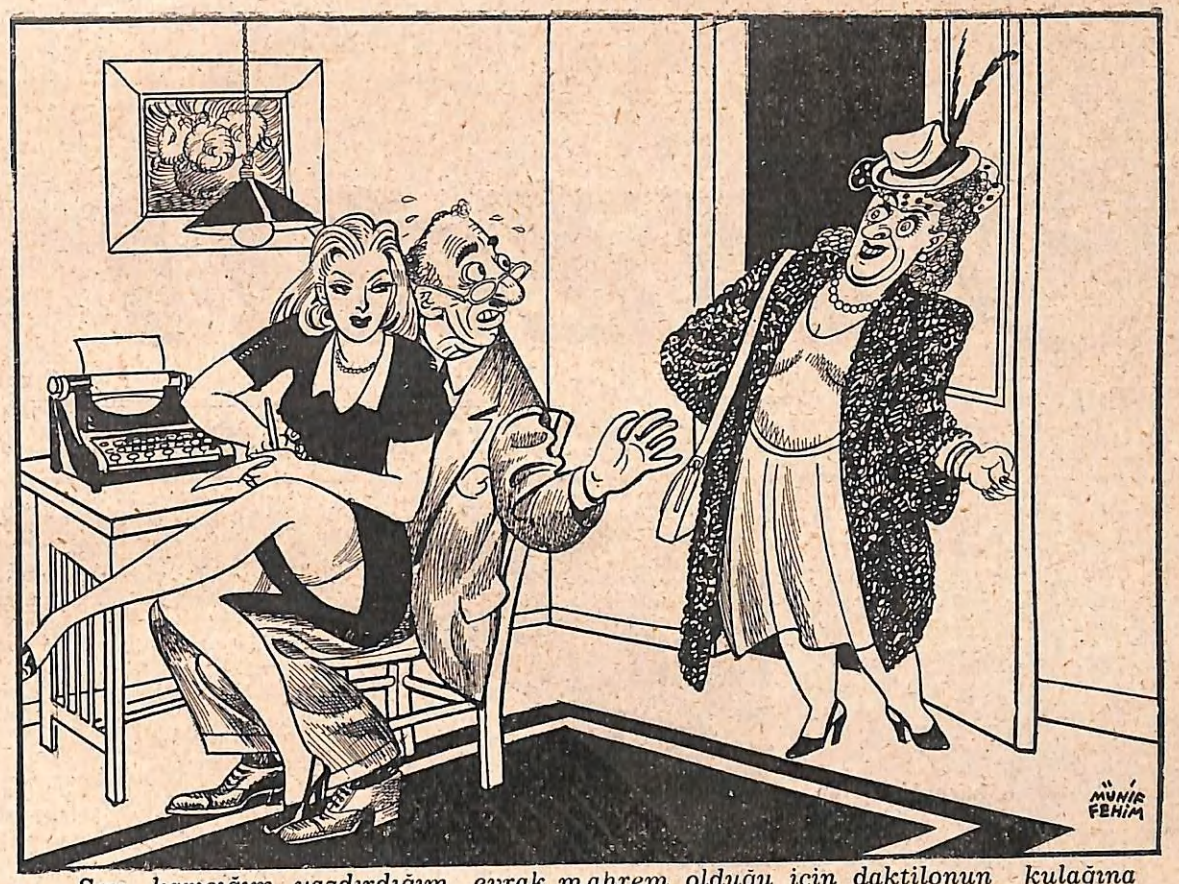

— Şey.. karıcığım, yazdırdığım evrak mahrem olduğu için daktilonun kulağına söylüyorum.

Tarlası bu vatandan, suyu bu vatandan, amelesi bu vatandan, pancarı bu vatandan olan bir fabrikada yapılan şekerin, yabancı memleketlerden gelen şekerden daha pahalıya elde edilmesine kim şaşmaz, ve hattâ şaşkınlıktan kim gülmez?

Halka refah temin etmekle mükellef bir hükûmetin, Brezilyadan faraza seksen kuruşa aldığı kahveyi, sekiz yüz kuruşa satmasına gel de şaşma... Hattâ, gel de kızma, köpürme, bağırma!

Karaborsacıların cirit oynadığı, esnafının, tüccarının ihtikâr yaptığı bir memlekette Belediye isimli bir teşekkül bulunduğuna, buralardaki memurlara, müfettişlere avuçlar dolusu paralar verildiğine kızmaz ve şaşmaz mısın?

Ayda yüz lira kazanan bir insanla, bin lira kazanan adamın ayni yol vergisini ödemek mecburiyet ve külfetinde olduğuna şaşmamak değil, ölmemek bile işten değil.

Dostum Cavit Oral! Eğer sen, böyle şaşılması icap eden nesneler hakkında Meclise takrir vermeğe kalkacak olursan, Oo ho hoh!.. Alâkadarların bunları cevaplandırması için bir intihap devresi bile kâfi gelmez..

— Bizim oğlana mektepte «Güneş girmiyen yere doktor girer» diye öğretmişler.

— Besbelli, bizim köy çok güneşli diye doktor yollamıyorlar!

GEÇiD RESMi

— 1 —

Celâl Bayar :

(Süleyman-ı Kanunî).. (Pîri Paşa)yı sayar
Yerinde bırakır da nasıl atılır (Bayar)?.. (1)
Eski demokratlara elbet katıllır (Bayar)
Muhalif parti kurar... Demokrasiyi yayar
Atalar sözü doğru: Her şeyde bir hayır var.

— 2 —

Hasan Ali Yücel :

Devrimciyiz devirdik mescidle ayazmayı
Bu halka unutturduk okumayı yazmayı
Kızıl ilâhilerle bildik ara bozmayı
İndir (umanizma)yı kaldır (umanizma)yı
Dam üstünde saksağan vur beline kazmayı!

— 3 —

Hamdullah Suphi :

Ocağım elden gitti.. giden gelir mi ele
Aceb parti mi kursam? Bir düşünelim hele
Eski ocaklılarla çekmeliyiz besmele
Allaha can borcum var... Çare yokmuş ecele,
Bizi benzetme yarab! Hasan Ali Yücele.

— 4 —

Fuad Köprülü :

Bana pek dokunuyor şu partimizin hali
Biz de olmak üzreyiz kahvehane ricali
Fakat (Bayar)a ait keşmekeşin vebali
Artık anlaşılmalı: Milliyetçi ahali
Demokrat istemiyor (Burhan Belge) misali)

— 5 —

Kenan Öner :

Yanar döner demeyin profsör (Kenan Öner)
(Sina)dan (Musâ) gibi bir gün tepeden iner
Asayı sallayınca totaliterler siner
Nerde (Firavun) görse mutlak dalına biner
Bugün (Hasan Ali)yi yarın (Bayar)ı yener.

— 6 —

Dilci Ahmed Cevad :

Kâh (özet) yapacağız kâh (özlük) yapacağız
Şu dil bilmiyen halka bir (sözlük) yapacağız
Akı kızıl gösteren bir gözlük yapacağız.
Abideleri yıkıp bir düzlük yapacağız.
Parçalanan birlikten bir yüzlük yapacağız...

— 7 —

Rasih Kaplan :

Demokratlar çıkalı ne uyku var ne durak,
Benim kaplan postuma gülmesin (Emin Sazak)
Şu gözlükleri düzelt şu saçı kelleme tak
Kim demiş yaraşmıyor kel başa şimşir tarak
Ödenekler arttı ya... Şimdilik sen ona bak.

— 8 —

Adnan Menderes :

(Kentli) benden ötürü «bal ile badem» demiş.
Arkasını getirmiş «bir güzel âdem» demiş
Şimdi nasıl demişler — Vallhi bilmem — demiş.
Ağyarla balım gülüm.. yâr ile hemdem demiş
(Taleyran) edasile güler demadem demiş.

KOCAYORUK

(1) Kanunî Sultan Süleyman tahta geçince eski sadrıâzamı büyük bir basiret eseri olarak yerinde bırakmıştı. (K.Y.)

MİLYONLARIMIZIN YARIM KALMIŞ MEZARLARI !

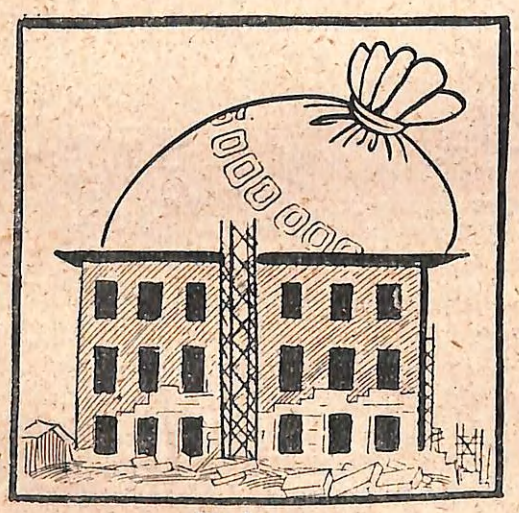

Stadyom

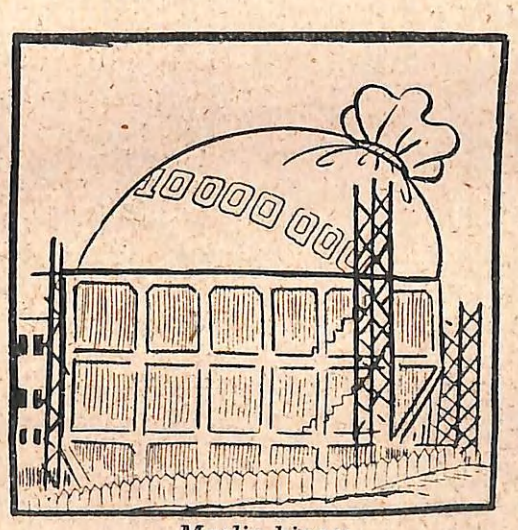

Meclis binası

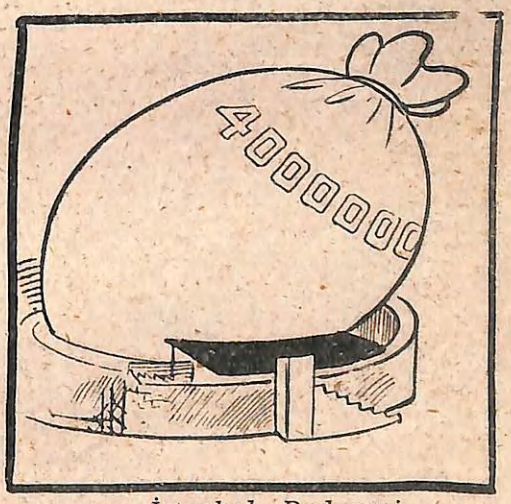

İstanbul Radyoevi

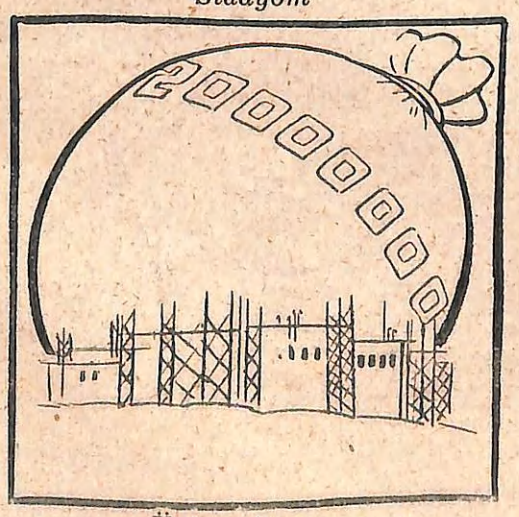

Üniversite

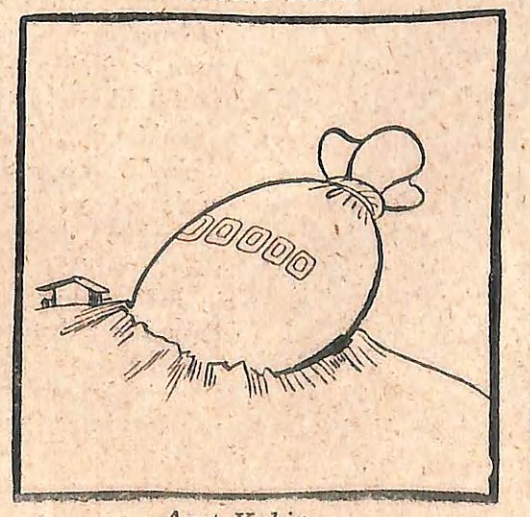

Anıt Kabir

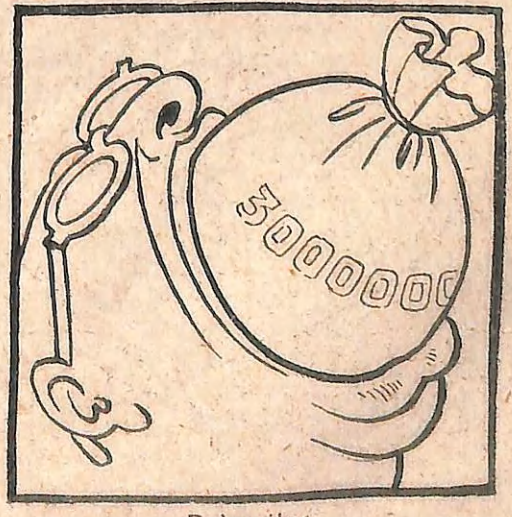

Beleşçiler

Haftanın İlhamları :

Sürat koşusu müsabakası

Yazan: Kapıkulu

Akşamları Köprüden Kadıköye giden vapurların hali malûm.. Iskeleye yığılan halk kapıların açılmasını müteakip vapurlarda oturacak yer bulmak azmiyle birbirini itip kakarak, hakihuy ve müthiş bir telâş içinde içeriye hücum ederler. Bu arada nasılsa yer bulup bir kanapeye yerleşmiş olanların gurur ve memnuniyetleri ise bir Bakanlık koltuğuna yerleşmiş olanlarınkinden hiç de aşağı değildir. Bu yer bulma, ayakta kalma, itişme kakışma faslı daha durulmadan, zaten iskeleye kıtakıt gelmiş olan vapur, yeniden hareket eder. Artık oturacak yer bulanların rahat ve huzur içinde menzili maksuda varmayı beklemeleri icap eder değil mi? Ne gezer... Vapur daha Sarayburnundan beş on metre açılmadana Haydarpaşada trene, Kadıköyde tramvaya, otobüse yerleşmek heyecanı ile yolcuların mühim bir kısmı, daha beş dakika önce binbir fedakârlık ve cansiparane bir gayret neticesinde elde ettikleri yerlerini ister istemez terkeder, varılacak iskelede karaya ilk ayak basmak kaygusiyle dışarı çıkmağa, güvertede birikmeğe başlarlar. Vapur yanaşır yanaşmaz bu sefer de bir yüz metre koşusu baş gösterir.

Geçen akşam Kadıköydeki bu yüz metre müsabakalarından birindeydi.

Bu sırada son mania olan bilet toplama cenderesinden de sağ selâmet aşan elleri paketlerle dolu bir delikanlının ayağı taşa takıldı ve yere yüzükoyun kapaklandı. Buna rağmen doğruldu, bir taraftan telâş ve acele ile dağılan paketlerini toplarken diğer taraftan da rüzgâr gibi koşusu ile çoktan ilerilere varmış arkadaşının arkasından nefes nefese:

— Bülent, diye bağırdı. Ben şimdi yetişiyorum, sen bana da bir yer ayırmayı unutma!..

Kenarda sıra sıra dizilip ya yolcu bekliyen, yahut filozofane tebessümlerle bu ahvali seyreden kalabalık arasından babayani tavırlı bir zat, dayanamadı, gence:

— Yoo evlât! dedi. Hem müsabakada saf dışı oluyor, hem de mükâfattan hisse istiyorsun, işte bu olmadı...

— *Memiş ağa, nire büle?*
— *Kasabaya makemeye gideriz ba.. Kızanın yaşını büyütüp ülmeden partiye yazdıralım dedik ba!*

— *Ne dersin, fitil olduk mu?*
— *Evde karılarımız yakarsa olduk demektir!*

Mühim bir keşif

Aman da, aman! Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü yeni bir keşifte bulunmuş: Sütlüce ile Karaağaç arasında yeni bir linyit madeni ele geçirmişler.

Doğrusu aferin. Kim bilir ne zahmetlere girmişler, ne mühendisler göndermişler, ne harcırahlar vermişlerdir amma helâl, hoş olsun. Sonunda muvaffak olmuşlar. Tebrikler, tahsinler, bravolar!

Ama, siz diyeceksiniz ki:

— A yol, bu linyit madeni daha geçen Umumî Harpte de malûmdu. Havaî hatlarla, dekovillerle harıl harıl kömür taşınırdı.

Olsun, unutulmuşutu ya.

Yalnız aklıma bir şey geliyor: Şu, Maden Tetkik ve Arama Enstitüsünün mühendisleri, bir gün evlerimizin kömürlüklerine girerek, buraları da bir maden damarı zannederler ve şatafatlı bir şekilde ilân etmeğe kalkarlarsa halimiz nice olur?

Betarz-ı kudemâ

Gelmez

Bezme, hem hayli zamandır ki o gülfem gelmez
Hem de (İhsan)ı alıp (Zâde-i Ekrem) gelmez

Gelmiş olsaydı esip aklına bârî (Yahya)
Gelmeden çünkü o can mâîde-i cem gelmez

Ayda ya yılda bir olsun iki tek atmak için
(Mazhar Osman) denilen rind-i mükerrem gelmez.

Ne sebepten ki, acep ber gün edip nâzı dirâz
(Çallı) nâmındaki cân-u dil-i âlem gelmez

Beklerim, kaldı gözüm yolda (Nihad)ı şair
Neye bilmem ki koşup cümleden akdem gelmez

İnanım kalmadı (Faruk)a benim, çünkü o da
Hem edip ahd-ü kasem der: (gelirim), hem gelmez

Benzemez kimseye lâkin şu bizim (Daver) Bey
Ne zaman derse: (Bugün bekleme, gelmem), gelmez.

Çünkü olmazsa ahibbâ-yı muvafık mevcut
Hangi zevk ehline meyhane cehennem gelmez.

Hele muğbeççe bulunmazsa safa bezminde
(Tahir)i mâhire yüz bin lira versem gelmez

Mey-ü ney, bir de nigâr oldu mu bir mahfelde
Asüman çökse dahî hâtıra mâtem gelmez

Acı çekmişlere lâyık acı meydir, a hacım
Sunma hiç, nâfile, zira bize zemzem gelmez

Vız gelir elli sütunluk yazı yazmak günde
Dehre (Yalman) gibi bir nâsir-i mülhem gelmez

Hayli (Edhem) gelir ammâ şu basın âlemine
Neyleyim bir daha hiç Debreli (Edhem) gelmez

Öyle bir tâlihe malik ki ilâhî (Râşıd)
Hangi bir cânibe azmeylese hurrem gelmez.

Râsıd

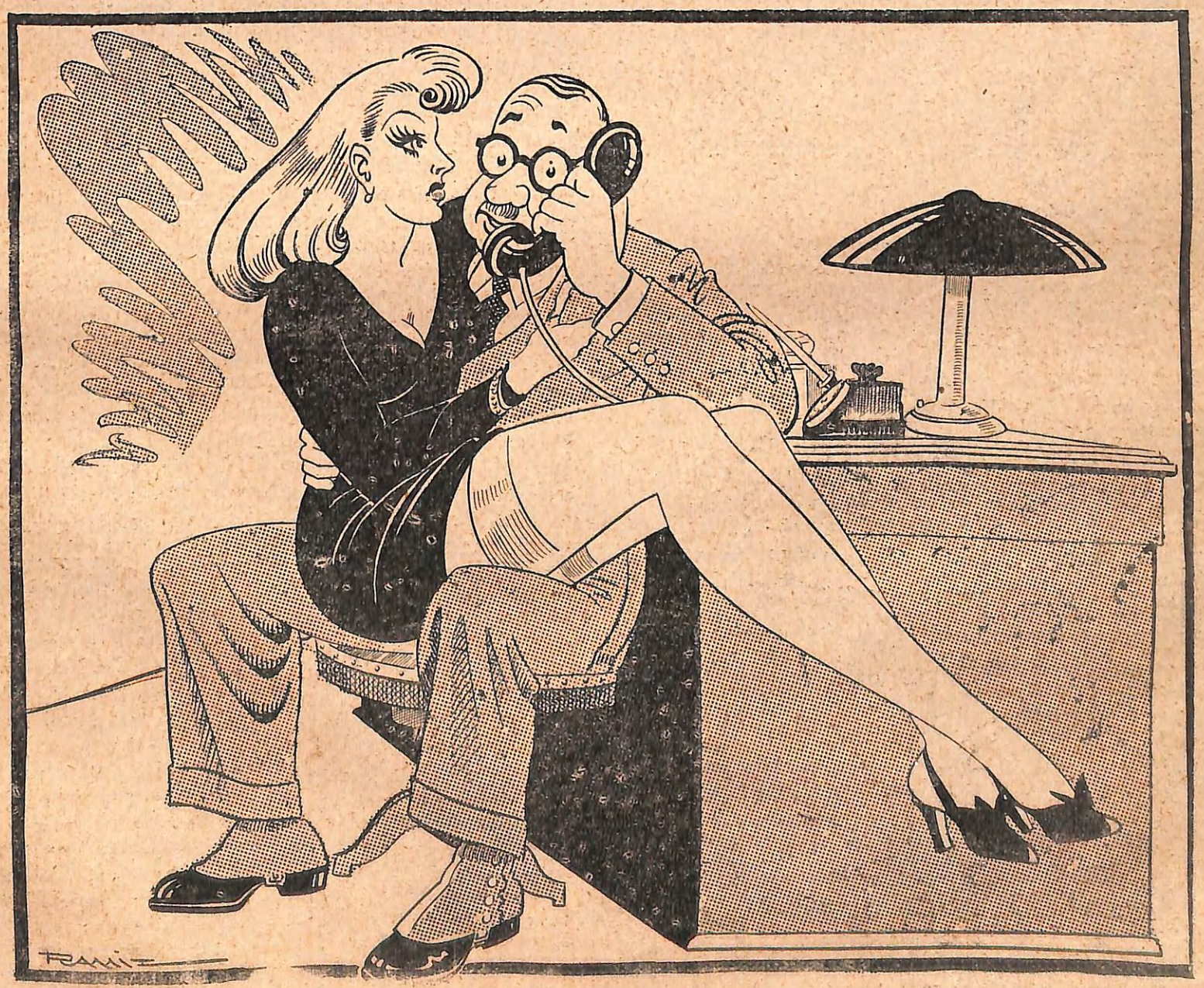

— *Karıcığım, dairede olağanüstü oturum var, bu gece gelemiyeceğim!*

KISMETİNDE OLANIN

Yazan: **Hamdi VAROĞLU**

Darılmaca yok:

Demokrat Partinin uzayıp giden kongresi bana «Lapalis» denilen zatın vecizelerini hatırlattı. Lapalis, (lâf kıtlığında asmalar budayım) tertibinden sözlerile şöhret bulmuş bir garip adamdır. Meselâ, «Falanca kişi ölmeden beş dakika evvel hayatta idi» gibi cevherler yumurtlamıştır. D.P. kongresinde konuşanlardan bazılarının sözleri, kongreyi lâteşbih, Lapalis'in ölüm yıldönümünü tes'it için tertiplenmiş bir toplantıya benzetiyor. İnanmazsanız bakın:

Dillere destan olan milletvekilleri aylıklarına zam işinde beyaz oy veren milletvekili, neden dolayı bunu böyle yaptığını anlattıktan sonra, soruyor:

— Benim yerimde siz olsanız ne yapardınız?

Kongre âzası cevap veriyorlar:

— Her halde senin gibi yapmazdık.

— Ya ne yapardınız?

— Kırmızı oy verirdk.

Bu iki rengin dışında başka bir tanesi daha bulunmadığına göre, şu sual ve cevap, Lapalisin ruhunu şadetmiştir.

Ama, bu bir şey değil, Lapalis hakikî rekorunu sevimli dostum Kâzım Yurdakul kırmış.

Bir aralık kürsüye gelmiş, «Biz soğan ekmek yiyen milletvekilleri istiyoruz, bonfile ile francala yiyenler karşı tarafa gitsinler» dediği sırada:

— Ben ağzımla yemek yiyen bir adamım! sözünü ilâve etmiş.

Kâzım Yurdakulu bunca zamandır tanırım. Ağzı ile yemek yediğini bilmiyordum. İnsan, yaşadıkça neler öğreniyor!

●

Heyet meselesi:

Denizyolları Umum Müdürü, kara yoluyla Ankaraya gitti, ve oradan da hava yoluyla Amerikaya gidecekmiş. Hem de sekiz kişilik bir heyetle. Bütün bu külfetlerin sebebi nedir, biliyor musunuz? Gemi satın almak üzere bundan bilmem ne kadar zaman önce Amerikaya giden heyet âzası arasında hır çıkmış. Yanısıra gür de olsa gerek ki, yatıştırmak için Umum Müdür yola çıkıyor.

Bu barıştırma ve yatıştırma heyetine bir parçacık aklım eriyor amma, sekiz kişi fazla kalabalık değil mi acaba?

Bana sorarsanız, dördü gitsin, dördü şimdilik kalsın derim.

Elde, daima ihtiyat kuvvet bulundurmak iyi şeydir. Ne olur, ne olmaz, gel zaman, git zaman, belki bu barıştırma heyetinin peşinden de bir heyet yollamak icap ediverir.

●

Az verenle çok veren:

Tek tip ekmeğe neden muhtaç olduğumuzu nihayet anladık. Zaten besbelli bir şeydi ya, bilmemezlikten geliyorduk işte.

Elimizdeki buğdayları komşulara vermişiz. Şu işe bakın hele!

A yol, meşhur sözdür: az veren candan, çok veren maldan, derler. Maksadımız aç komşuyu doyurmaksa. az da versek olurdu. Onu doyurup kendimizi açlığa mahkûm edince, halimizi ancak şu atalar sözü ile tasvir edebiliriz:

«Ver elindekini ellere, vur başını yerlere!»

Şu mirasyedi huyundan vaz geçemiyoruz vesselâm. Yorganımıza göre ayağımızı uzatmayı öğreneceğimiz güne kadar, Lâfontenin meşhur «Ağustos Böceği ile Karınca» masalını hepimiz su gibi ezber etmeliyiz. İmtihanlarda talebe, seçimlerde milletvekillerine bu masalı ezber okutmalı, bilmiyeni döndürmeliyiz.

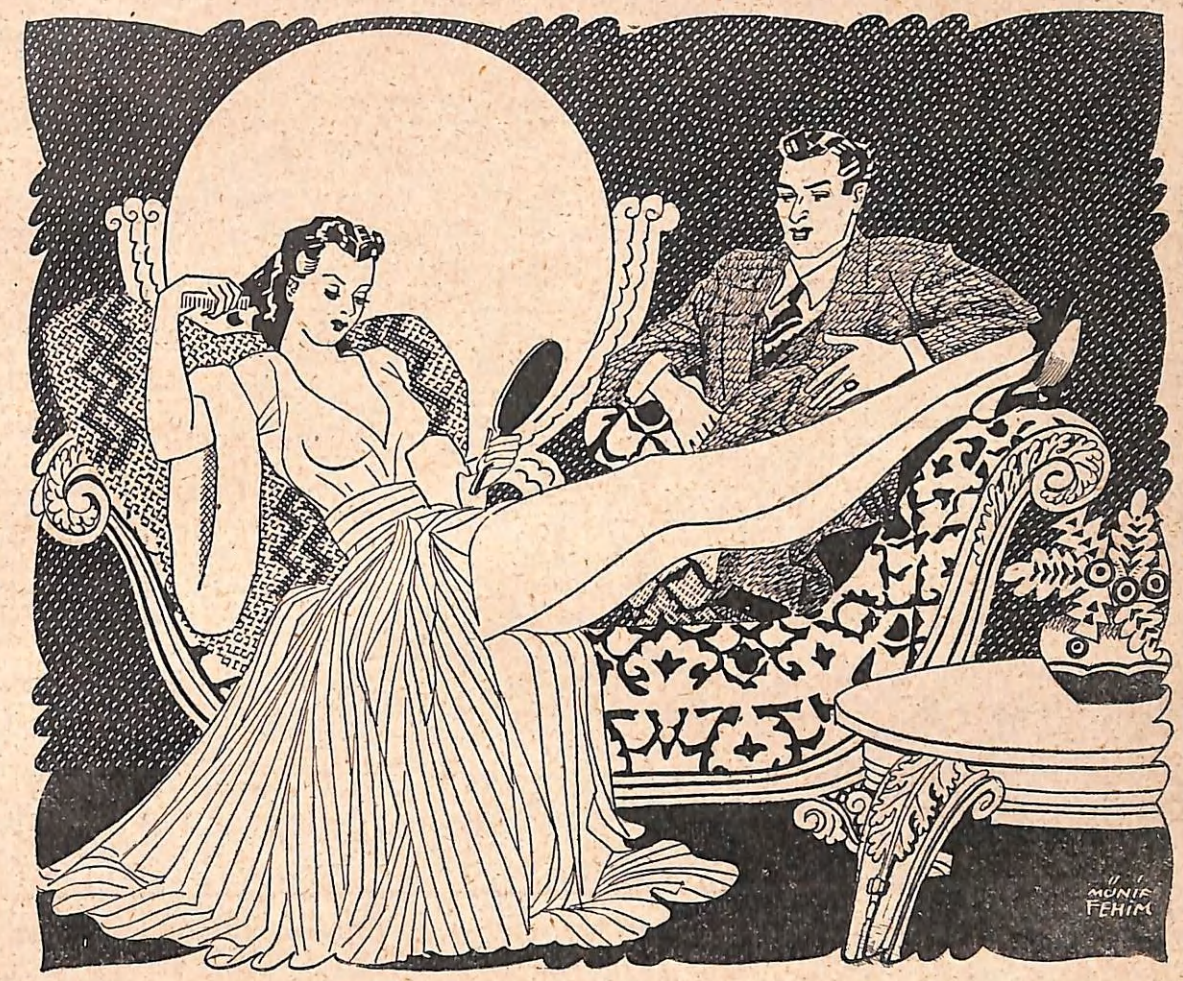

— Dolar kıtlığından şikâyet ederiz, başka getirecek mal yokmuş gibi 200 liraya levanta getiririz, acaba neden?

— Herkes sürünsün diye..

FIKRALAR

Tefsir

Yeni evlenmişlerdi. Gelin hanım, yakında verilecek olan baloya gitmek, kendini bütün ihtişamile göstermek istiyordu:

— Öyle güzel bir elbise istiyorum ki, kocacığım, dedi, herkesin gözü bende, parmağı ağzında kalsın...

Kocası, derhal onun sözünü kesti:

— Sakın ha ,karıcığım! dedi. Öyle bir delilik edeyim deme. Sonra herkes beni seninle paran için evlendim, zannedeer...

Nezaket

Salamon, merak salmış, tavuk beslemeğe başlamıştı.

Bir gün karısına:

— Rebeka! diye sordu. Tavuklar beni tanırlar mi acaba?

Rebeka şaşırmıştı:

— Neye sordun? dedi.

Salamon izah etti:

— Bir kaçini keseceğim de. Tanırlarsa ayıp olur diye düşünüyorum.

Çömezin Röportajları:

81

Kibar Alış Verişler!

Çizen: RAMİZ

? — Ayazağa çiftliğinde yapılacak camii şerif için bin liracık mürüvvetinizi bekliyoruz!

Çömez — !!!!!

? — 93 harbinde şehit düşen kahramanlar menfaatine çıkardığımız şu takvimden bir tane almaz mısınız?

Çömez — !!!!!

? — Köprü altından toplanmış sefil çocuklar için yapılacak ıslah sarayının inşası için beş liracık...

Çömez — !!!!!

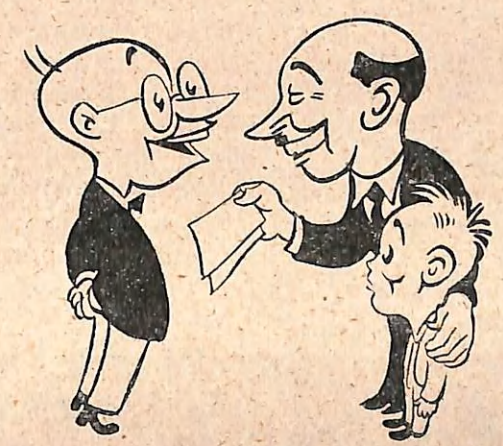

? — Vereme istidatlı çocukların sağlıklarını sağlamak için açılacak dispansere senelik aidat olarak...

Çömez — !!!!!

? — 1295 de Yemen rüştiyesinden çıkanların çocuklarını giydirme uğruna verilecek danslı çay davetiyelerinden on tanecik...

Çömez — !!!!!

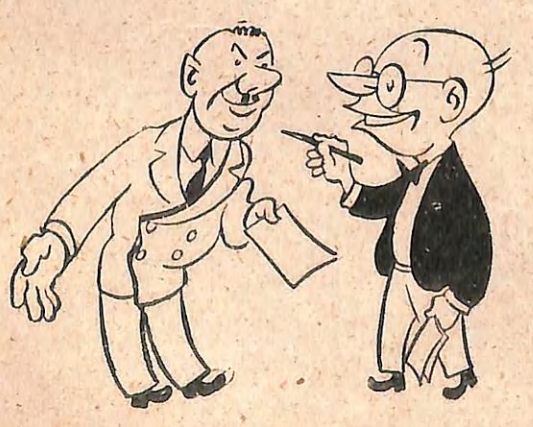

? — Mahallemizde yeni açılan parti bucağı namına verilecek balo biletlerinden on liralık almanızı...

Çömez — !!!!!

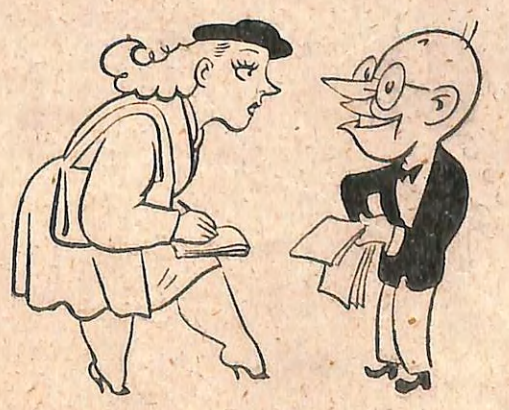

? — 181 inci ilkokula alınacak sinema makinesi için okul aile birliği tarafından verilecek içkisiz saz biletlerinden kaç tane emredersiniz?

Çömez — !!!!!

? — Kayışdağı basketbol takımı menfaatine çıkarılan şu piyango biletinden iki tanecik ister misiniz?

Çömez — !!!!!

Hikâye

AŞK VE PARTİ

Yazan: Çal Çene

Caz, bütün neşesile ortalığı birbirine katıyordu. Çiftler durmadan dönüyor, zevkin, neşenin en üst tarafında figür yapmağa uğraşıyorlardı.

Hüsamettin, gazinonunun sağ tarafında, en dipte masa tutmuş bir aileye göz dikmişti: aralarında harikulâde güzel, bir genç kız taravet'ni andıran tazelikte biri vardı. Kadın avcılığile meşhur arkadaşlarından bazılarına sordu:

— Bu kim?

Kimse bilmiyordu. Fakat, bu kadar güzel, bu kadar hârika bir insan mutlak surette tanınmalıydı. Hüsamettin, bütün gayretini sarfediyor, bu sahipleri tanınmamış masaya sokulmak, onlarla ahbap olmak için bütün zekâsını kullanıyordu. Imdadına eski bir dostu yetişti:

— Ha, bunlar mı? dedi. Cavit beyler, yanındaki yeğenidir, Amerikadan geleli bir ay bile olmadı. Fakat ne kız, ne kız.. o, ne malûmat, o, ne sürati intikal efendim. Insan konuştukça hayran oluyor.

Hüsamettin, genç, güzel, göz alıcı bir gençti. Sosyetenin bütün kadınları, onun gözünün içine bakıyor, birkaç saatlerini onunla beraber geçirmek için hiç bir fedakârlıktan kaçınmıyacaklarını âdeta ihsas ediyorlardı.

Amma, Hüsamettin, bütün bu imkânlara omuz silkecek bir mevkide idi. Babası, memleketin milyoner dediği insanlardan biriydi. Sonra da, rind meşreb bir adamdı. Oğlunun güzelliğiyle iftihar ediyor:

— Para benden! diyordu. Ne istersen, onu yap. Gençliğimde meteliksizken, şu, karıların bana ettikleri edepsizliklerin intikamını al! Onlardan çektiğimi bir ben, bir de Allahım bilir

Vakıa Hüsamettin, babasının söylediklerini yapıyordu amma, bu güzel kadına nasıl hulûl edeceğini bir türlü bilemiyordu.

Bir aralık yanına mektep arkadaşlarından Reşat geldi:

— Nasılsın Hüsamcığım? dedi. Epey zamandanberi seni göremiyorum. Maşallah hayli irileşmiş, hayli semen bağlamışsın!

Hüsamettin kuru bir teşekkür etti ve arkasından sordu:

— Şu masada oturanları tanıyor musun?

Reşat, onun gösterdiği masayı bir süzdü:

— Tabiî, dedi. Sen tanımıyor musun? Cavit beylerin masası. Yanlarında da yeğeni, Şehrâzad var.

Reşat, boğazına kılçık batmış gibi bir anda sustu, sonra:

— Ah! dedi. Ne kızdır bu Şehrâzad.. Insanı mesteder, Ondan sonra da arkasından koşturur!

Bende Mecnundan füsun âşıklık istidadı var
Aşık-ı sadık benim Mecnunun ancak adı var.

«Füzulî»

Hüsamettin, bu gıyabî tanıştırmadan bir şey anlamamıştı:

— Ne demek istiyorsun? dedi. Bu kız, insanı nasıl mesteder ve nasıl, neden arkasından koşturur?

Reşat, derin bir iç çekti:

— Kardeşim, dedi. Bu, Amerikada okuyan kızın gayet garip tabiatları var: Bir erkekle yatmak, onun için hiç bir şey değil. Eğer, yattığı erkek hoşuna gidiyorsa, onunla münasebetini devam ettiriyor, gitmiyorsa, yandın.. medet Allah, yüzüne bile bakmıyor.

Hüsamettin, bu lâflarda şaşılacak bir nokta bulmamıştı:

— Gayet tabiî, dedi. Bir insan, hoşuna gitmiyen bir insanla münasebetini devam ettirebilir mi? Zaten, ettirmeli mi? Bu, uydurma, mânasız bir şey olur.. Aferin kıza! Onun fikrine yüzde yüz iştirak edenlerden biri de benim! Keşki şununla tanışsaydım.

Reşat:

— A, a, a! Ben seni onunla tanıştırayım. Fakat, bir müddet sonra birbirinizle kavga ederseniz, sakın bana küfretme!

Dedi.

Reşadın yanında gelen Hüsameddini, Cavit bey, büyük bir nezaketle masasına kabul etti. Karısını ve Şehrâzadı ona takdim etti.

Cazband, çalmağa başladığı zaman: «Her erkekle, velev bir müddet sonra darılacak olsa dahi» yatan Şehrâzadı, Hüsamettin dansa kaldırdı. Ona:

— Pek güzelsiniz! Size hayranım, dedi.

Şehrazad gülümsedi:

— Bu akşam, dedi. İsterseniz, beraber gidelim!

Hüsamettinin âdeta dili tutulacaktı:

— Emir... emir.. edersiniz..

Diye kekeledi.

Caz susar susmaz dışarı çıktılar. Hüsamettinin otomobiline yaklaşmışlardı, Şehrâzad sordu:

— Hangi partidensiniz?

Hüsamettin şaşırdı. Böyle bir şey düşünmemişti bile... Aklına sempatik gelen bir ismi söyledi. Şehrâzad, gözlerini açtı:

— Neeee?! dedi. Benim düşmanım olan, düşmanı olduğum partidensiniz ha! Şu anda her şey bitmiştir. Siz ve sizin gibiler, benim vücudümü değil, tırnağımı bile göremezler!

FIKRALAR

Al birini...

Karısını methede ede bitiremiyordu:

— Bizim hatun çok fedakârdır, diyordu. Evlendiğimiz gündenberi, tam on senedir, benim için yapmadığı kalmamıştır.

Arkadaşı, ağır ağır başını salladı:

— Oyledir, dedi, bilirim! Bizimki de onbeş senedir bana yapmadığını bırakmamıştır.

Yarı ciddî

Sade siyasî meseleler konuşulmaz ya, biraz da içtimaî mevzulardan dem vurmak gerek.

Hakkı Tarık Us ile avukat İrfan Emin oturmuşlar, içtimaî dertlerden bahsediyorlardı. Söz dönüp dolaşıp «nesebi gayrimeşru çocuklara» geldi.

Hakkı Tarık Us:

— Gayrimeşru çocuklar hakikaten cemiyet için bir derttir, dedi.

Avukat İrfan Emin filosofane bir cevap verdi:

—Bence gayrimeşru çocuk diye bir şey yoktur, dedi. Sadece, gayrimeşru ana, baba vardır...

Allah göstermesin!

Patron keseyi iyiden iyiye daktilosuna kaptırmıştı. Yakın arkadaşlarından biri bunu farkederek ona ihtarda bulunmak istedi:

— Daktilona fazla masraf ediyorsun gibi geliyor bana. Yoksa onunla evlenecek misin?

Patron:

— Ne münasebet! diye cevap verdi. Bilâkis, onun benim karım olmadığına o kadar memnunum ki, bütün masrafları bu sevincimden dolayı yapıyorum...

Zor mu?

Vali ve Belediye Başkanı Doktor Lûtfi Kırdarın bir ahbabı kendisine tavsiye mektubile bir adam göndermişti: belediyede bir iş rica ediyordu. Doktor Lûtfi Kırdarın gözü adamı tutmamıştı. Iş vermek istemiyordu. Fakat adam, belki yüzüncü defadır geliyor:

— Bana iş vâdetmiştiniz, efendim, diyordu. Mademki söz verdiniz, yerine getirmeniz lâzım...

Doktor Lûtfi Kırdar kurtuluş yolu olmadığını görünce:

— Pekâlâ, dedi. Belediye kadrosunda münhal yer yok ama, niçin münhal yer bulunmadığını tetkik için bir komisyon kurarız da, sizi oraya alırız...

Malûmat

«Aylık Ansiklopedi» sahibi Server Iskite bir tavsiye mektubile bir genç müracaat etti: iş istiyordu. Server Iskit delikanlıyı yukarıdan aşağı süzdü:

— Oğlum, dedi. Bizim iş için insanda hem malûmat, hem zekâ olmalıdır. Bu..

Delikanlı onun sözünü kesti:

— Zekâdan da, dedi. Malûmattan yanâ da beña güvenebilirsiniz efendim. Gazetelerdeki bilmeceleri yapmakta daima birinciyimdir..

Server, omuzlarını kaldırdı:

— Peki amma, dedi. Bize bilmece yapmakta değil, işte zekâ ve malûmat lâzım..

Delikanlı onu mat etti:

— Merak etmeyin efendim, ben bu bilmeceleri hep iş esnasında yaparım!

Servet

Son günlerde kapanan gazetelerden birinde şöyle bir başlık çıkmıştı:

«Iki bin lira gibi muazzam servet sahibi bir adam ortadan kayboldu.»

Ertesi gün gazetenin sahibi yazı işleri müdürünü karşısına çağırdı:

— Bunu gören sana güler, be yahu! dedi. Iki bin liraya muazzam servet denilir mi?

Yazı işleri müdürü boynunu büktü:

— Vallahi beyefendi, dedi. Bizim iki yüz lira aylığa maaş denilirse, ona da pekâlâ servet denilebilir...

Sandalye

Balıkesir valisi Fazlı Güleçin evi, bir gün dehşetli bir misafir akınına uğramıştı. Odalar, sofralar dolmuş, oturacak yer kalmamıştı.

Aksilik bu ya, Fazlı Güleç, kapının zilinin tekrar çalındığını duydu ve merdivenleri kalabalık bir ayak sesinin çıktığını anladı. Son gelenler de dört kişiydiler ve dördü de ayakta kalmıştı. Bunlardan biri, Fazlı Güleç'i iğnelemek istedi:

— Galiba, dedi. Sandalyeleriniz kâfi değil..

Fazlı Güleç, gayet sakin bir tavırla cevap verdi:

— Hayır, dedi. Sandalyelerim kâfi amma, misafirler lüzumundan fazla !

Hesap işi

Romancı Reşat Nuri Güntekinin bulunduğu bir mecliste onun da tanıdığı bir kadının aleyhinde atıp tutuyorlardı.

Bir aralık Reşat Nuri, kadını müdafaa eder gibi bir tavır takındı:

— Belki, dedi. Söylediklerinizde doğrudur. Fakat, ben bu kadının riyaziye bilgisine hayranımdır.

Mecliste bulunanlar, kadının kendilerince meçhul bu meziyetine şaşmışlardı:

— Yok canım, dediler. Riyaziyeyi çok iyi mi bilir?

Reşat Nuri, bozmadı:

— Evet, dedi. Kalbini yetmiş yedi erkek arasında taksim etmesini gayet mükemmel bilir!

Acele işe..

Suad Şakir, meşhur motörünü hazırlamış, misafirler dâvet etmişti, balığa çıkacaklardı.

Aralarında evleneli bir seneyi geçmiş bir arkadaş da vardı. Motör Marmaraya doğru açılırken bu arkadaş:

— Önümüzdeki baharda, dedi. Karımla beraber bal ayı seyahatine çıkacağız.

Motörde bulunanlar şaştılar:

— Ayol, dediler. Evlenmenizin üzerinden bir seneden fazla zaman geçti. Mademki bal ayı seyahatine çıkacaktınız, şimdiye kadar ne beklediniz?

Suad Şakir lâfa karıştı:

— Muhakkak, dedi. Geçinip geçinemiyeceklerini bilmiyorlardı. Nahak yere masraf olmasın diye acele etmemişlerdir!

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

TOMBUL TEYZE

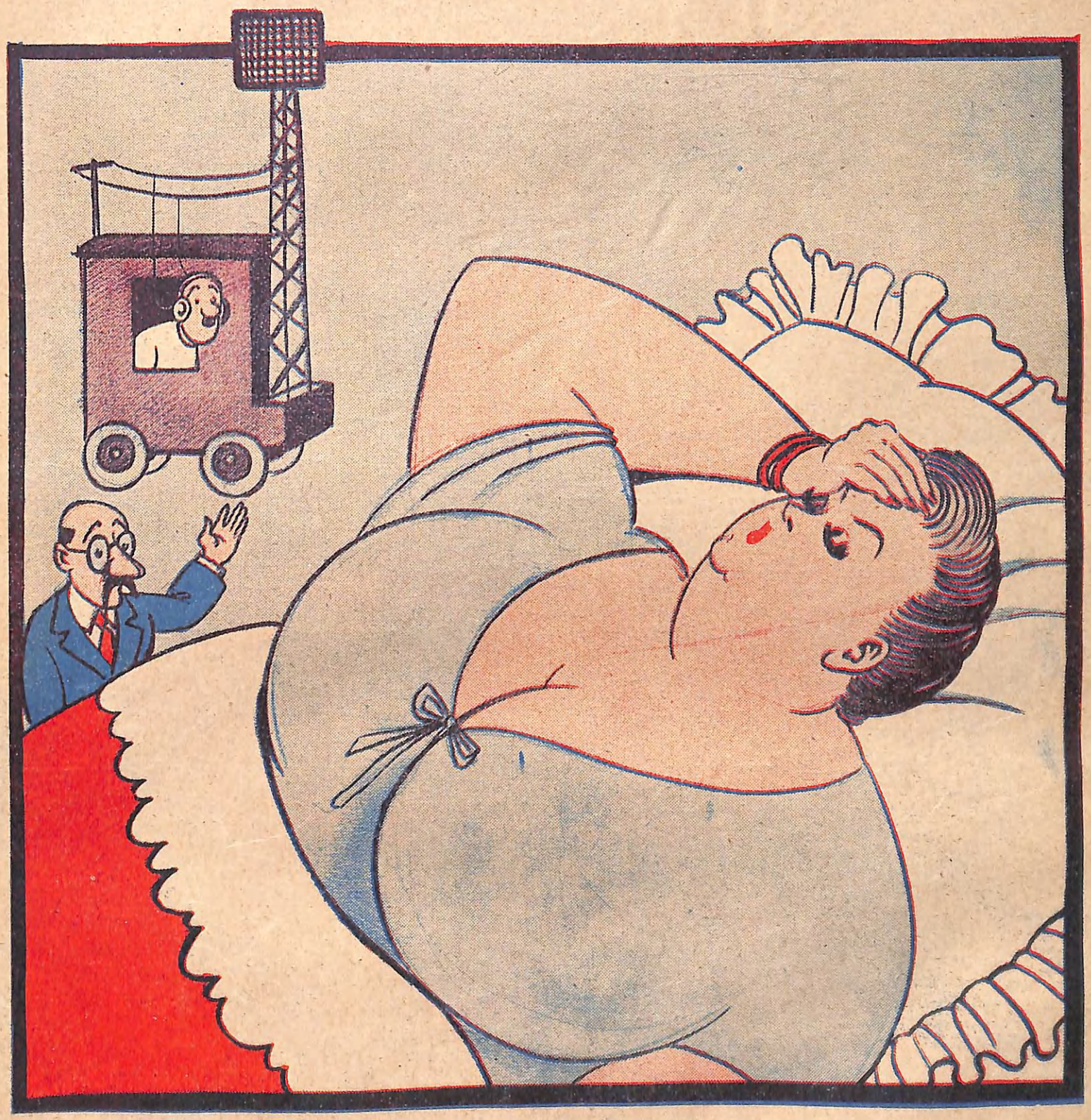

Tombul Teyze — Odamda bu arabanın işi ne?
Sıska Dayı — Başımda uğultu var dedin.. Doktor dinliyebilmek için radar âleti getirdi karıcığım!

T.T POSTASI

A. Değersiz: Tunceli.

S — Saygı değer mini mini Tombul Teyze,

Ne istikballer hülyasiyle yaşıyan bir içli kızken pek bahtsız tek bir kadın kaldım.

Süt içerken ağzım yandığı için yoğurdu üflemeden içemiyorum. İyi bir koca bulmak neye bağlıdır bilemiyorum.

Sıska Dayının size karşı olan her bir harekâtı o kadar hoşuma gidiyor ki ne bileyim..

Bu hususta bir akıl hocası gösteremez misiniz?

C — Müstahdemin idarelerinden birine müracaat etmenizi tavsiye ederim!